

Zapovězene

Tisíc let od ráje

(Toužim se setkat s duchem davneho milence,
ktery zemřel dřiv, nez se zrodil Bůh lasky)

Nechal jsem
kůru stromů
Laskat kůzi mrtvych
a snil o Zapovězenem

"Pojď se mnou
do naruče z větvi
v noci přilis krasne pro zivot"
V noci, kdy stromy mluvi
A ja jim rozumim

Tolik nadhernych okamziků, v jedine chvili,
kdy jsme splynuli se Zemi
a dali ji svou touhu,
Jak selmy milujici kořist,
Jak ruce bořici betonovy svět,
Jak oči zrozene z větru

Vracim se k te, ktera ma tisice jmen
k demonu měsičniho světla
a zapovězeneho milovani.
Anděl plny bolesti,
Ktery umira aby se zrodil Bůh lasky